

for, at det har ført til nogen som helst samlet ekstra forskning. Det var et rent tilskud til erhvervslivet, hvor man bare tog nogle penge og sagde: Vi finder et navn til dem, vi kalder dem et ekstra forskningsfradrag.

Det næste spørgsmål er om de grønne afgifter. Jeg kan forstå, at det nu er blevet en mærkesag for Venstre og hr. Løgstrup Madsen at kritisere, at virksomhederne skal aflevere papirerne for de afgifter den 10. maj. Men jeg tror, hr. Løgstrup Madsen må være enig med mig i, at det ikke kan komme som nogen overraskelse. Selv om vi har den 10. maj i overmorgen, trådte loven i kraft den 1. januar, så virksomhederne har sådan set haft mere end 4 måneder til arbejdet.

Det tredje spørgsmål er om forholdet mellem Kierkegaard og kemi. Jeg ved ikke rigtig, om det er sådan, at man mener i Venstre, at Kierkegaard skulle være væsentlig lettere tilgængelig end kemi. Det kommer vist an på, på hvilket niveau man forsøger at forstå Kierkegaard, eller på hvilket niveau man forsøger at forstå kemi. Jeg synes også, at det at sige, at i dag er der snakkeorientering på universiteterne, man lærer ikke noget, og man vil hellere have Kierkegaard end kemi, er en nedgørende og nedladende holdning over for de humanistiske fag.

(Kort bemærkning).

Jens Løgstrup Madsen (V):

Nu er jeg jo selv cand.scient.pol. af uddannelse, så jeg må desværre sige, at en pæn del af samfundsvidenskaberne er karakteriseret af megen snak. Det er i hvert fald efter min mening et klart problem med de naturvidenskabelige uddannelser, at der er for lille en søgning til dem, og det ønsker vi at rette op på.

Det er ikke i dag, vi skal have en debat om de grønne afgifter, men det er helt klart, at de grønne afgifter og de administrative byrder, virksomhederne påføres ved nogle meget svært gennemskuelige love, giver meget, meget store problemer, og det er ikke ligefrem noget, der ansporer til at være iværksætter, tage initiativ og være innovativ. Det er jo også noget, den praktiske del af forskningen beskæftiger sig med.

Og heraf følger selvfølgelig også, at når det er svært at drive forskningsaktivitet i virksomhederne, var det fradrag, som blev indført i forbindelse med finanslovforliget for 1995, en tilskyndelsesordning for virksomhederne til at forske. Jeg kender ikke til nogen konkrete resultater,

men det er klart, at en tilskyndelse til at forske er noget af det, som er med til at styrke forskningen rundt omkring i virksomhederne, og det er noget, vi har behov for. Vi kan jo se, at der er alt, alt, alt for få, der starter egen virksomhed i Danmark, specielt når det gælder innovation og udvikling af helt nye produkter. Der er altså behov for tilskyndelse til forskning i virksomhederne her i Danmark.

Jens Jørgensen (KF):

Forskning, åben dialog og forskningen for fremtiden i en åben dialog – det er nogenlunde den sammensætning, ministeren meget sympatisk har givet det 10-siders oplæg, vi har fået. Og den første overskrift tror jeg samtlige medlemmer af Folketinget og for så vidt også alle danskere uden for må og bør være enige i. Der står nemlig »Forskning for et bedre samfund«. Det er naturligvis vigtigt, når vi har denne drøftelse i dag, at vi forsøger at forholde os til, hvad det er for et samfund, vi vil have, og hvordan forskningen på sæt og vis kan være med til at sætte dette fremtidssamfund på skinner.

Som den tidligere ordfører også var inde på, er der mange gode formuleringer i ministerens oplæg, og der er markeret mange holdninger. Men der mangler måske indimellem en konkret vejledning til os om, hvilken politik der direkte fører til målet. For at give et par eksempler: Nederst på side 1 i denne redegørelse af den 29. april peger regeringen på:

»Øget forskningsindsats: den private sektor skal motiveres til at følge op på en øget offentlig forskningsindsats.«

Jeg er helt enig, men jeg ville gerne have haft nogle stikord eller nogle linjer om hvordan.

I linjerne 5, 6 og 7 på side 2 kan vi læse, at regeringen vil styrke dansk forskning, bl.a. ved at udvikle nye incitament og virkemidler i forskningssystemet. Her sidder jeg igen tilbage med en følelse af, at jeg egentlig godt ville vide hvordan. Og når der senere på samme side peges på ønsket om, at der skal lægges vægt på rekruttering, talentpleje, forskeruddannelse og mobilitet, har jeg igen en fornemmelse af at jeg egentlig gerne ville vide hvordan.

Jeg vil desuden sige, at tager vi det eksisterende talmateriale, kan vi konstatere, at den samlede danske forskningsindsats i den offentlige sektor for 1993 androg et beløb i underkanten af 7 mia. kr. Det er – som ministeren ganske rigtigt påpeger – meget, meget lidt og i hvert fald for lidt i forhold til de EU-lande, vi gerne